

Matthew 6

ASVh with Comments

Summary. In Chapter 5, the Lord teaches about personal relationships. In this chapter, the Lord teaches us about our relationship with the Father and Heaven. 1) Practice our righteousness towards God, not towards people. a) Give to the poor for the sake of being seen by God, not by people. b) Pray to the Father to be seen by Him, not by people, and glorify the Father who is the Most Holy. c) Fast to be seen by the Father, not by people. d) Do work to lay up treasures in heaven, not on earth. 2) Love and serve God, not riches. 3) Do not be anxious for tomorrow; seek the kingdom of heaven first, and God will meet all our daily needs.

สรุปความ: ในบทที่ 5 พระเจ้าทรงสอนเกี่ยวกับความสัมพันธ์ส่วนตัว ในบทนี้ พระองค์สอนเราเกี่ยวกับ ความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพระบิดา และสวรรค์ 1) ประพฤติตัวถูกต้องเหมาะสมต่อพระเจ้า ไม่ใช่เพื่อผู้คน ก) ให้ทานแก่ผู้ยากจนเพื่อให้พระเจ้าจะได้เห็น ไม่ใช่คนทั่วไปจะได้เห็น ข) สวดภาวนาต่อพระเจ้า ไม่ใช่ว่าผู้คนจะได้เห็น และบูชาพระคุณพระบิดาผู้ยิ่งใหญ่ที่สุด ค) ถือศีลอดอาหารเพื่อให้พระบิดาเห็น ไม่ใช่เพื่อผู้คนจะได้เห็น ง) ทำความดีเพื่อให้สะสมผลตอบแทนในสวรรค์ไม่ใช่ในโลกนี้ 2) รักและติดตามพระเจ้าไม่ใช่เงินทอง 3) อย่าเป็นห่วงเกี่ยวกับพรุ่งนี้ แต่แสวงหาอาณาจักรของสวรรค์ และพระองค์จะพบกับความต้องการทุกอย่างของเรา

6¹ Beware now that you do not do your righteousness before the people, to be seen by them; if now otherwise, you have no reward with your Father in the heavens.

¹ ระวัง อย่าได้ทำดีเพียงต่อหน้าผู้คน เพื่อให้โดยพวกเขาเห็นเท่านั้น มิฉะนั้นเจ้าจะไม่มีผลตอบแทนใดจาก **พระบิดา** ของเจ้าผู้อยู่ในสวรรค์

² Whenever, therefore, you give alms, do not sound a trumpet before you, even as the hypocrites do in the synagogues and in the streets so that they may have glory from people. Truly I say to you, They have their reward.

² ดังนั้นเมื่อทำบุญ อย่าเป่าแตรไปล่วงหน้าเหมือนพวกหน้าซื่อใจคดที่ทำในธรรมศาลา และตามถนนที่ทำ เพื่อจะได้รับการยกย่องจากผู้คน จริงๆ แล้ว **เรา** บอกแก่เจ้า พวกเขาได้รับค่าตอบแทนของเขาแล้ว

³ But when you give alms, do not let your left hand know what your right hand does,

³ แต่เมื่อเจ้าทำทาน อย่าได้ให้มือซ้ายของเจ้ารู้ว่ามือขวาของเจ้าทำอะไรไป

⁴ so that your alms may be in the secret; and your Father who sees in the secret will reward you.

⁴ เพื่อการทำความทานของเจ้าจะเป็นความลับ และ **พระบิดา** ของเจ้าผู้เห็นในที่ลับจะให้รางวัลแก่เจ้า

Comments 6:3-4. The purpose of doing alms is to please the Lord and not to please other people; it is not even for pleasing yourself.

ความหมาย 6:3-4 จุดประสงค์ในการกระทำบางสิ่งก็เพื่อจะเป็นที่พอใจต่อพระเจ้า และไม่ใช่เพื่อให้เป็นที่พอใจคน หรือแม้กระทั่งตัวเอง

⁵ And when you pray, you shall not be like the hypocrites, because they love to pray standing in the synagogues, and in the corners of the streets, so that they may be seen by people. Truly I say to you, They have their reward.

⁵ และเมื่อเจ้าสวดภาวนา อย่าได้เป็นเหมือนพวกหน้าซื่อใจคด เพราะพวกเขารักที่จะยืนและสวดภาวนาตามธรรมศาลาและตามมุมถนน เพื่อให้ผู้คนเห็น จริงๆ แล้ว **เรา** บอกความจริงแก่เจ้า พวกเขาได้รับรางวัลของพวกเขาแล้ว

Comments 6:5. When you pray, think of the purpose of the words you say. Check your heart before you pray in public. Are you bringing a need before the Lord to ask for His help or to show off what you are doing? Are you saying one thing, but your heart is thinking something else? Are you praying for the Lord to know or for the people to know?

ความหมาย 6:5 เมื่อจะทำการสวดคิดให้ถึงคำที่พูด ตรวจสอบจิตใจก่อนที่จะทำการสวดต่อหน้าผู้คน ว่าเรานำความมาเสนอต่อพระเจ้า หรือต้องการทำเพื่อออกคนให้เห็นว่าตนเองทำอะไร? ตัวเราพูดอย่างหนึ่งแต่ใจไม่ได้คิดว่าพูดอะไรหรือคิดสิ่งอื่น? เวลาสวดนั้นสวดเพื่อองค์พระเป็นเจ้าจะได้รู้หรือว่าเพื่อผู้คนรอบข้างจะได้รู้?

⁶ But you, when you pray, enter into your room, and having shut your door, pray to your Father who

is in secret, and **your Father** who **sees** in secret will reward you.

⁶ แต่เมื่อเจ้าสวด เข้าไปในห้องส่วนตัวและปิดประตู เพื่อสวดต่อ **พระบิดา** ของเจ้าผู้อยู่ในที่ลับและ **พระบิดา** ของเจ้าซึ่งเห็นในที่ลับจะตอบแทนเจ้า

Comments 6:6. “But you, when you pray, enter into your room ...” Go to your room when you pray and ask for your own personal wants and not for needs. Make a difference between your wants and needs when you pray. The needs you have, bring them to the public (church) for prayer, but your personal wants should be between you and the Lord. But for someone else’s wants or needs, when things are too complicated for the person themselves, they can bring them in public for prayer so that everyone can participate by praying together. In this way, you can avoid boasting. Because when praying and asking for one another between brothers, the Lord grants mercy. When the Lord grants mercy, the person can feel boastful, but when someone else prays as well, the boasting will subside (will be controlled).

ความหมาย 6:6 เข้าไปในห้องส่วนตัวเมื่อจะสวดขอสิ่งส่วนตัว และไม่ขอความช่วยเหลือ ต้องรู้ความแตกต่างระหว่างสิ่งที่อยากได้ หรือสิ่งที่จำเป็น เมื่อจะสวดภาวนา สิ่งที่เป็นเราสามารถนำมาขอในที่นัดพบ (คริสตจักร) ของผู้ที่มีความเชื่อ เพื่อสวดภาวนาขอความเมตตา แต่ความต้องการส่วนตัว เราสมควรที่จะนำมาขอต่อพระบิดา เมื่อเราทำการสวด นี่เป็นสิ่งระหว่างตัวเรากับพระเจ้า แต่ถ้าหากว่าเพื่อคนอื่นไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่อยากได้หรือสิ่งที่จำเป็น เมื่อสิ่งนั้นกลายเป็นความยุ่งยากสำหรับผู้นั้นเอง พวกเขาสมควรที่จะขอในที่ชุมนุมเพื่อพี่น้องที่อยู่ในความเชื่อจะ ได้มีส่วนร่วมในการสวดภาวนาขอ ในการนี้ตัวเราเองจะได้ไม่หลงคิดว่า สำเร็จได้เพราะตัวเราเอง เพราะเมื่อระหว่างพี่น้องขอในการสวดภาวนาเพื่อกันและกันพระองค์จะให้ ความเมตตา เมื่อพระองค์ให้ความเมตตาผู้หนึ่งสามารถคอยอดได้ แต่เมื่อคนอื่นได้ร่วมสวดภาวนาด้วย การคอยอดจะหยุดไป (จะถูกควบคุม)

⁷ And praying **do not** use vain repetitions, **like** the Gentiles, for they think that they **will** be heard in their **many** words.

⁷ และในคำสวดอย่าได้สวดซ้ำแล้วซ้ำอีกเหมือนคนทั่วไปทำ เพราะเขาคิดว่าพวกเขาจะเป็นที่ได้ยินหากพวกเขาพูดมาก ๆ

⁸ Therefore, **do not** be like them, for your **God the Father** knows of what things you have need, before you ask **Him**.

⁸ อย่าได้เป็นเหมือนพวกเขา เพราะ **พระบิดา** ของเจ้าผู้รู้สิ่งที่เจ้าต้องการ ก่อนที่เจ้าจะขอจาก **พระองค์ท่าน**

Comments 6:7-8. There are two kinds of needs. The first need is the need to fulfill what we do not have; these are our true needs. The second need is the need to show off, we already have, but we want more; these are our wants. The true needs, we can bring them for public prayer. The wants should only be between us and the Lord, they should be told in secret, and we should not tell them in public; instead, we should bring praise and thanks to the Lord for what we already have. Truly, this verse tells us to be content and be assured that the Lord knows what we need before we even ask, and He will provide for all our needs as He sees fit.

ความหมาย 6:7-8 สิ่งที่ต้องการนั้นมีสองชนิด สิ่งแรกคือความต้องการอันแท้จริง ซึ่งเราไม่มีและเป็นสิ่งจำเป็น นั่นเป็นความต้องการอันแท้จริง ความต้องการที่สอง คือความต้องการอวดตัว เรามีแล้วแต่ต้องการมากขึ้น สิ่งนี้คืออยากได้ ความต้องการอันแท้จริงนี้ เราสมควรนำมาขอในที่ประชุม แต่สิ่งที่เราอยากได้สมควรที่จะเป็นระหว่างเรากับพระเจ้าถือเหมือนว่าเป็นความลับ ระหว่างเรากับพระเจ้า แต่หากว่าพระเจ้าอวยพรให้ เราสามารถบอกคำขอบพระคุณ ในสิ่งที่พระเจ้าทรงมีพระกรุณาต่อเรา ในข้อความนี้บอกให้เรามีความพอใจและมั่นใจว่า พระเจ้าทรงรู้ว่าเราต้องการอะไรก่อนที่เราจะร้องขอ และพระองค์ทรงประทานทุกสิ่งที่เป็น พระองค์ทรงประทานให้ตามที่พระองค์ทรงเห็นว่าจำเป็น

⁹ Thus then you pray: Our **Father** in the heavens, Hallowed be **Thy** name.

⁹ ทำแบบนี้เมื่อสวดภาวนา **พระบิดา** ของเราผู้อยู่ในสวรรค์ พระนามของ **พระองค์** เป็นที่เคารพสักการะ

Comments 6:9. Our prayer must start in this way. God the Father is the most important, the most holy. Three in One, but the Father is the most Holy One. The Three, God the Father, the Son Jesus Christ, and the Holy Spirit, cannot be separated, but the Father comes first.

ความหมาย 6:9 คำร้องขอพระกรุณาสมควรจะเริ่มต้นแบบนี้ พระบิดาเป็นผู้สำคัญและสมควรได้รับการเคารพสักการะ ความเป็นสาม แต่พระบิดาสำคัญที่สุด ความเป็นสาม พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ ไม่สามารถแยกจากกันและกัน แต่พระบิดามาก่อน

¹⁰ **Thy** kingdom come; **Thy** will be done, as in heaven, also upon earth.

¹⁰ อาณาจักรของ **พระองค์** ได้มา ขอให้พระประสงค์ของ **พระองค์** เป็นที่สำเร็จ ที่ในสวรรค์และดั่งบนโลก

Comments 6:10. “Thy kingdom come; ...” This asks for the second coming of the Lord Jesus when He comes and rules on earth during the Millennial Kingdom; this really is the time when the Father’s will is done on earth as it is in heaven.

ความหมาย 6:10 ถ้ามถึงการมาครั้งที่สองของพระเยซู และปกครองโลกเป็นเวลาหนึ่งพันปีของราชอาณาจักร และเวลานี้เมื่อพระประสงค์ของพระบิดาจะสำเร็จทั้งในโลกนี้และเช่นเดียวกับในสวรรค์

¹¹ Give us **today** our daily bread.

¹¹ โปรดให้อาหารทุกวันแก่พวกเรา

¹² And forgive us our debts, as we also have forgiven our debtors.

¹² และโปรดให้อภัยในบาปของเรา เหมือนดังที่เราได้ให้อภัยต่อผู้ที่ทำต่อเรา

¹³ And **lead** us not into temptation, but deliver us from the evil.

¹³ และโปรดอย่านำการทดลองมายังพวกข้าพเจ้า แต่ช่วยพวกข้าพเจ้าจากผู้มีความชั่ว

Comments 6:13. “For Thine is the kingdom, and the power, and the glory, forever and ever. Amen.” Some manuscripts omit this part of the verse, but it should be considered part of the original Gospel.

ความหมาย 6:13 “สำหรับอาณาจักรของพระองค์ และอำนาจศักดิ์สิทธิ์ ตลอดไป อาเมน” ในหนังสือต้นฉบับบางฉบับได้ยกเว้นข้อนี้ แต่เป็นสิ่งสมควรนับว่าเป็นส่วนหนึ่งของพระคัมภีร์เดิม

¹⁴ For if **you** forgive **people** their trespasses, your Heavenly **Father** will also forgive you.

¹⁴ ถ้าหากเจ้าให้อภัยต่อผู้ที่รังแกเจ้า **พระบิดา** ของเจ้าในสวรรค์เช่นกันจะโปรดให้อภัยบาปแก่เจ้า

¹⁵ **However**, if **you do not** forgive **people** their trespasses, neither will your **Father** forgive your trespasses.

¹⁵ แต่ถ้าหากเจ้าไม่ให้อภัยต่อผู้ที่รังแกเจ้า แม้ว่า **พระบิดา** ของเจ้าจะไม่ทรงโปรดให้อภัยบาปแก่เจ้า

Comments 6:15. The principle here is that if you give ten coins you will receive ten coins.

ความหมาย 6:15 กฎนี้คือ ถ้าเราจะถวาย 10 เหรียญ เราก็จะได้รับ 10 เหรียญ

¹⁶ Moreover, **whenever you fast**, be not **gloomy like** the hypocrites; for they disfigure their appearances so that they might appear fasting to people. Truly **I** say to you, They have their reward.

¹⁶ ยิ่งกว่านั้นเมื่ออดอาหารถวาย อย่าได้เป็นเหมือนพวกหน้าซื่อใจคด เพราะพวกเขาทำหน้าเศร้า เพื่อจะเป็นที่สังเกตเห็นต่อผู้อื่นว่าอดอาหาร จริงๆ แล้ว **เรา** บอกแก่เจ้าว่า พวกเขาได้รับค่าตอบแทนของเขาแล้ว

Comments 6:16. Fasting is a secret between you and the Lord, do not trumpet to others when you fast, but keep it a secret between you and the Lord. The Lord sees what you do in secret.

ความหมาย 6:16 ศีลอดอาหารนั้นเป็นความลับระหว่างเจ้ากับพระเจ้า อย่าทำการป่าวประกาศว่าคือศีลอดอาหาร พระเจ้าทรงมองเห็นในที่ลับ

¹⁷ However, when **you fast**, anoint **your head**, and wash **your face**;

¹⁷ แต่เมื่อเจ้าอดอาหาร เติมหัวของเจ้าด้วยน้ำมัน และล้างหน้าของเจ้า

¹⁸ **so that you might not appear to people fasting**, but to your **Father** who is in secret; and your **Father**, who sees in secret, will restore you.

¹⁸ เพื่อเจ้าจะไม่เป็นที่รู้แก่ผู้อื่นว่าอดอาหาร แต่เพียง **พระบิดา** ผู้เห็นในที่ลับ และ **พระบิดา** ของเจ้าผู้เห็นในที่ลับจะตอบแทนเจ้า

¹⁹ **Do not** lay up for yourselves treasures **on** the earth, where moth and rust **destroy**, and where thieves break in and steal;

¹⁹ อย่าเก็บสะสมสมบัติในโลก ซึ่งตัวมอดและสนิมกัดกิน และที่ซึ่งขโมยจะพังเข้ามาและขโมยไปได้

Comments 6:19. The treasures on the earth are everything that you think is yours. However, they all are not real, they are yours for a moment, and then they are gone.

ความหมาย 6:19 ทรรศน์สมบัติในโลกนี้คือทุกสิ่งทุกอย่างที่เราคิดว่าเป็นของเรา สิ่งเหล่านี้เป็นของไม่แน่นอน มันเป็นของเรา เพียงชั่วเวลาหนึ่งแล้ว มันก็สิ้นสุดไป

²⁰ **however**, lay up for yourselves treasures in heaven, where neither moth nor rust **destroy**, and where thieves do not break in nor steal;

²⁰ แต่เตรียมสำหรับตนเองสมบัติในสวรรค์ เป็นที่ที่ตัวมอดหรือสนิมไม่สามารถกัดกินหรือทำลายได้ และขโมยไม่พังเข้ามาหรือลักเอาไป

Comments 6:20. Treasures in heaven are laid up when you are praising and glorifying the Lord. Every word you use to glorify the Lord is your treasure in heaven; build them up more and more. The Lord is your safe keeper, and every word the Lord hears, He keeps it for you.

ความหมาย 6:20 ทรรศน์สมบัติในสวรรค์คือเมื่อเราสรรเสริญและบูชาพระคุณพระเจ้า คำพูดทุกคำที่ใช้บูชาพระคุณพระเจ้า คำเหล่านั้นคือทรรศน์สมบัติในสวรรค์ ก่อสร้างเพิ่มขึ้น พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นผู้เก็บรักษา ทุกคำที่เรากล่าวสรรเสริญพระองค์ พระเจ้าทรงได้ยินและท่านจะเก็บรักษาไว้ให้สำหรับเรา

²¹ for where **your** treasure is, there will **your** heart be also.

²¹ สำหรับที่ไหนที่สมบัติอยู่ ใจของเจ้าก็จะอยู่ด้วย

Comments 6:21. Whatever you think about, your heart is there. If you think about the Lord, your heart will be there to glorify the Lord by heart, not just by mouth.

ความหมาย 6:21 อะไรก็ตามที่เราคิด ใจของเราก็อยู่ที่นั่นด้วย ถ้าเราคิดถึงพระเจ้าใจของเราก็บูชาพระคุณของพระเจ้าด้วยใจไม่ใช่เพียงแต่ปาก

²² The lamp of the body is the eye; if therefore **your** eye **may be clean**, **your** whole body **will be full of light**.

²² แสงสว่างของร่างคือตา ถ้าตาของเจ้าไม่มีสิ่งหลอกลวง ตลอดทั้งร่างของเจ้าจะเต็มไปด้วยแสงสว่าง

Comments 6:22. This verse does not talk about physical eyes but about the spiritual eye of your body. The spiritual eye gets light from prayer. If you do not stay in prayer, your spiritual eye enters darkness.

ความหมาย 6:22 บทความนี้ไม่ได้พูดถึงตาของเราแต่ตามฝ่ายวิญญาณของเรา ตาของวิญญาณได้รับแสงสว่างจากการสวดภาวนา ถ้าเราไม่ตั้งมั่นอยู่ในการสวดภาวนา ตาของวิญญาณก็จะตกอยู่ในความมืด

²³ **However**, if **your** eye **may be bad**, **your** whole body **will be full of darkness**. If therefore, the light that is in **you** **may be** darkness, how great **that** darkness!

²³ แต่ถ้าตาของเจ้ามืดแต่ความชั่ว ทั้งร่างของเจ้าก็เต็มไปด้วยความมืด ถ้าแสงสว่างที่อยู่ในตัวเจ้านั้นมืดมิด ความมืดนั้นจะมีมืดมากสักเท่าใด!

Comments 6:23. If your spiritual eye gets darkened, your spirit is lost.

ความหมาย: 6:23 ถ้าตาของวิญญาณตกอยู่ในความมืด ดวงวิญญาณของเราก็หลงทางด้วย

²⁴ No **one** is able to serve two masters; for either he will hate the one and love the other; or he will be devoted to one and despise the other. **You** are not able to serve **God** and riches.

²⁴ ไม่มีใครสามารถรับใช้นายสองคนได้ เขาก็จะเกลียดคนหนึ่งและนับถืออีกคนหนึ่ง หรือเขาจะนับถือคนหนึ่ง และดูถูกอีกคนหนึ่ง เจ้าไม่สามารถรับใช้ **พระผู้เป็นเจ้า** และเงินได้

Comments 6:24. Riches (mammon, or money) in this verse represent all the wealth you have.

ความหมาย: 6:24 แมมมอนหรือเงินในข้อนี้คือความมั่งคั่งที่เรามีอยู่

²⁵ On account of this, **I** say to you, do not be anxious about your life, what **you** may eat, or what **you** may drink; nor for your body, what **you** may put on. Is not the life more than the food, and the body than garments?

²⁵ ดังนั้น **เรา** บอกแก่เจ้า อย่าเป็นกังวลสำหรับชีวิตนี้ของเจ้า ว่าเจ้าจะกินอะไร หรือเจ้าจะดื่มอะไรหรือต่อร่างกายของเจ้าว่าจะใส่อะไร มิใช่ชีวิตสำคัญมากกว่าอาหาร และร่างกายมากกว่าเสื้อผ้า?

²⁶ **Look at** the birds of the heaven, that they **do** not sow, **nor** do they reap, nor gather into barns; and your **Heavenly Father** feeds them. Are **you** not of much more value than they?

²⁶ ดูเถิดนกของสวรรค์ ซึ่งไม่ได้ขูดดิน ไม่ได้เก็บเกี่ยว หรือเก็บใส่ยุ้งฉาง และ **พระบิดา** ของเจ้าในสวรรค์ให้อาหารมัน แล้วเจ้าจะไม่มีค่ามากกว่าพวกมันหรือ?

²⁷ Now which of you by being anxious can add one cubit to his age?

²⁷ แล้วสิ่งซึ่งพวกเจ้าเป็นห่วงจะสามารถเพิ่มหนึ่งฟุตให้แก่ชีวิตของเขาได้หรือ?

²⁸ And why are you anxious concerning garments? Consider the lilies of the field, how they grow; they do not toil, nor do they spin;

²⁸ แล้วทำไมเจ้าจึงเป็นห่วงเรื่องเสื้อผ้า? คิดถึงดอกกลีในทุ่ง มันเติบโตพวกมันไม่ได้ขูดดิน หรือพวกมันปั่นด้าย

²⁹ however, I say to you, that not even Solomon in all his glory was adorned like one of these.

²⁹ แต่ **เรา** บอกแก่เจ้าว่า ถึงแม้ซาโลมอนเองในความรุ่งเรืองของท่าน ยังไม่ได้รับการจัดเช่นสิ่งเหล่านี้

³⁰ However, if God thus clothes the grass of the field, which today exists, and tomorrow is thrown into a furnace, will He not much more you, O you of little faith?

³⁰ แต่ถ้าหาก **พระผู้เป็นเจ้า** ตกแต่งหญ้าในทุ่งซึ่งอยู่วันนี้ และพรุ่งนี้ถูกโยนใส่เตา **พระองค์ท่าน** จะไม่ทรงตกแต่งเจ้ามากกว่าหรือ โอ เจ้าพวกมีความเชื่อน้อย?

³¹ Therefore do not be anxious, saying, What may we eat or what we may drink or what we may put on?

³¹ อย่าเป็นห่วง พูดว่า พวกเราจะกินอะไร? หรือพวกเราจะดื่มอะไร? หรือแม้แต่ว่าพวกเราจะเอาเสื้อผ้าอะไรใส่คลุมตน?

³² For after all these things the Gentiles seek; for your Heavenly Father knows that you have need of them all.

³² สำหรับสิ่งเหล่านี้คนต่างชาติมองหา แต่สำหรับเจ้า **พระบิดา** ของเจ้าผู้อยู่ในสวรรค์รู้ว่าเจ้าต้องการสิ่งเหล่านี้

³³ However, seek first the kingdom and its righteousness, and all these things will be added to you.

³³ แต่แสวงหาก่อนอาณาจักรของ **พระองค์ท่าน** และในความถูกต้องของ **พระองค์ท่าน** และทุกสิ่งเหล่านี้จะเพิ่มให้แก่เจ้า

³⁴ Therefore, do not be anxious about tomorrow, for tomorrow will be anxious about itself. Sufficient to the day is the trouble of it.

³⁴ ดังนั้นอย่าได้เป็นห่วงต่อวันพรุ่งนี้ เพราะพรุ่งนี้จะเป็นห่วงตัวมันเอง มีความชั่วเพียงพอต่อวันแล้ว

Comments 6:25-34. In this passage, the Lord wants us to be concerned about working and living but not overly worried about these. If you do your daily work at hand, the Lord will provide food, clothes, and all your other needs. Therefore, do not be anxious and look at what someone else has and try to have the same. Be happy for what you have, and give glory to the Lord for all things that He provides.

ความหมาย: 6:25

ในพระคำกล่าวนี้พระองค์ต้องการให้เรามีความเป็นห่วงเกี่ยวกับการทำงาน และเกี่ยวกับความเป็นอยู่ แต่อย่าเป็นกังวลมากเกินไปเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ ถ้าเราทำงานที่เรามีอยู่ พระองค์จะประทานอาหาร เสื้อผ้าและสิ่งอื่นๆที่จำเป็น อย่าไปเป็นกังวลมองผู้อื่นว่าเขามีอะไรและพยายามจะมีด้วย เพียงมีความพอใจกับสิ่งที่มีและขอบพระคุณพระองค์ในทุกอย่าง

Life and Faith Applications. 1) When we pray, we always need to glorify our Father in heaven and pray in the name of our Lord Jesus. 2) When we pray in public, we should check inside our hearts and make a difference between our wants and needs. We must pray with sincerity of heart for the Father to know, not for the sake of people to know. 3) We serve a jealous God and cannot serve God and wealth simultaneously. We must keep our hearts with the Lord Jesus and show Him all our love.

ชีวิตและการแสดงความจำนง: 1) เมื่อเราสวดภาวนาตลอดเวลาเราต้องบูชาพระคุณพระบิดาซึ่งอยู่ในสวรรค์ และสวดภาวนาได้พระนามของพระเยซู 2) เมื่อเราสวดภาวนาในที่สาธารณะ ทดสอบจิตใจและรู้ถึงความแตกต่าง ระหว่างอยากได้และเป็นสิ่งจำเป็น และต้องสวดภาวนาด้วยความ

บริสุทธิ์ของใจ เพื่อพระบิดาทรงทราบ ไม่ใช่เพื่อผู้คนที่ได้รู้ 3) เรารับใช้พระเจ้าที่มีความอิจฉา และเราไม่สามารถที่จะรับใช้ผู้คนที่พระเจ้าในเวลาเดียวกัน พระเจ้าและความร่ำรวย เราต้องรักษาใจของเราให้บริสุทธิ์และความรักในพระองค์